

ლიცენზირებული საშუალო

საშურის მუნიციპალიტეტის ბაზეთ „საშურის მოამბის“ ღამათემა
№5, 28 მაისი, სამშაბათი, 2019 წელი

26 მაისი - საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე

იმ თავბანწირვა გაბიღებს კარებს

არსთა გამრიგებ არ გაიმეტოს,
ვინც სამყაროთა თვალის ჩინია.
ალამიანო, შენღა იმეღალ
ღაღაღებს სიტყვა "ნუ გეშინია".

გესამ კუქულან არ მოგიკვეთა,
ყოველი არსი შენთვის ხმიანობს,
ვაგლახალ სასო არ წარიკვეთო,
ვინძლო, სული არ ღაიგიანო...

ფათერაკს მკერდით გაღაუღეჟი,
მოკმეთ იმელი არ წარუხოსო,
ალამიანო, იყავ უღრეჟი,
იყავ უშიში, ვითა უხორცო!

სტიქიონების ველურ თარეში
სულის სიმტკიცე გმართებს გაღული,
რალგან ვაჟკაცურ ბგნების ბარეში,
არ არის ქვეყნალ არც სიყვარული.

როსა წინასწარ თქმული ახღება,
როსა სამყარო ფაფარს აიშლის,
განსაღელს მშვიღალ თუ არ ღახვღები, –
როგორ იწოღო პირემო ქარიშხლის!

ნაჭუჭის კაცალ ნუ გაღიქცევი,
თორემ ღინება წაგლეჟს, გაბრიყავს,
სტიქიის რისხვას თუ გაექცევი,
რალას ღააკლეჟ სხოვრემის ბრიგალს!

უბეხი რწმენით შენ არ წაწყღები,
ღაანხრობ ღელვას, ღათრბუნავ ქარებს,
სალ თანაბრძნობა ვერას გახღება, –
იმ თავბანწირვა გაბიღებს კარებს!..

მერაბ ყოსციცია

პოეზია

მარიამ ციკლაური

დავარისხოთ ზარი

ნანვიმარი თმა რომ შეისწორა ქარმა,
ჩამოგება მხრები წაღ აზიდულ ალვას.
გადაფარა ზეურ ღრუბლის ქულამ, შავმა,
ღრუბლის ჩრდილქვეშ ოდეს გაიარა მგზავრმა.
შემოევლო ღობეს ძეძვი, ეკალ-შარმაღ,
აკვნიესა ზარი შაოსანმა ქალმა!
კიდევ დიდხანს იდენს გულში წრემლი მალვით?!
შეესია ფუძეს მუძლი! მლილი! მავრი!
მდელო, სანახებო, ზვრებო ვენახების,
ქედებჩამოშლილო გორაკებო, მთების.
კერავ მინავლოლო, ალიონს ვერ ხვდები...
ოღავ ნაქრეულო, ფეხზე ველარ დგები!
ზრუნავენ საფლავში ნინაპართა ძვლები...
ლოკოკინის დარად ნაჭყუტში ვძვრებით!
გაიჩება ცყე-ღრე, გაილოენა ყანა,
იყიდება მინა, ქრება ეს ქვეყანა!
გაიჭარა დედა ურხოეთის ქარმა...
არ იღონა არრა, მის საშველად ქმარმა!
რამ მოგვაძოთ ასრე, მივატოვეთ ღმერთი!
დავარისხოთ ზარი საღვთისიერეთი!
ეგებ, ალვადგინოთ კერის დედაბოძი,
მოვრჩეთ უსიამო სიწყევით ენის ბორძიკს!
ისევ ზრუნავს მინა... კვლავ ანათე, მზეო...
აღვსდგეთ, ალვადგინოთ საერო სამზეო!

* * *

(ეკა ზაქრაძეს)

უსახურ უამისვან
დაძენილი ნანილოებს
ვაგროვებ... და ვისხამ
ჩემს ღვთიურ ძვალ-ჩონჩხზე...
ზავშობას ყოველდღე
წრემლებით ვაწილებ
და ვრდილობ, რხოვრებას
ნამით არ ჩამოვრჩე...
ერთ წრეზე ზრუნვაში
ვათენებ, ვალამებ...
და გვიან მივხვდი, რომ
რხოვრება ომია...
მსურს ზრძოლა მანამდე,
სანამ არ მოვიგებ...
მანამდე, ვიდრე ღვთის
წერილი მომივა!
დღეს კი... დღეს,
მე, ჩონჩხით
ინვალიდს გონება
კვლავ მერჩის...
აღბათ, კვლავ
ღვთის ვადით...
გული ხომ გონების
მუდმივი მდგმურია?!
მოვედი, რომ შენი
ნაჭიფი რითმების
ზგერათა პალიტრის
მოსმენა მწყურია.

ხელოვნებაზე, პოეზიასა და მშობლიურ სოფელ
წალვლზე შეყვარებული, მოკრძალებული ქალბატონი
პროფესორი ზოოვეტერინარი განლავეთ. ბავშვობიდან
წერს ლექსებს, ჩანახატებს.
ფეხბედნიერი ყოფილიყოს მისი პოეტური დებიუტი.

* * *
ვხედავ უამს უანგიანს,
უფეროს... დაძონძილოს...
ვხედავ ნისლოდაფენილ
სივრცისმთლელ
სველ თვალეებს...
წას, მინას, წყალოს, ჰაერს –
მრავალგზის ნაოხარს...
სულეებს და სხეულეებს –
ნაწემს და ნანვალეებს!
და, მე კი, გრძნეული,
არ ვკარგავ კვლავ იმედს
იმ უამის დადგომის, –
დემონთა დავრდომის!
მოვა დრო სულ-ხორცის
ფერების ქვალეების,
დრო გარდაყვალვი –
ღვთისმშვილთა აღდგომის!

* * *

(ნალვლს)

მიყვარს აისი ჩემი სოფლის, მწველი სხივებით,
აღმართები და დაღმართები ქვა-ღორღიანი,
მიყვარს ჭალები რვარ-ნამული მდელო-სათივით,
ზვრები, სერები, სანახები მთა-გორიანი.
ჩოჩქოლისკარის ღრმა ხეკები, წყარო დამშრალი,
ზზარგაჩენილი საძოვრები დაშლილი გორებით,
ხორბლის ყანები, ღიღილოთა რისფერი ტბებით,
ყაყაჩოები – მოღაღანე სისხლის ტბორები.
მიყვარს დაისი ჩემი სოფლის, ზინდად ქრეული,
მზე ჩამავალი რომ აზრწყინებს მთების მწვერვალეებს,
გულის ფიქრები, ქარიშხალად გადაქრეული,
მდუმარე ზღვასაყ რომ აშფოთებს და აელვარებს.
უხმო ფიქრებით შემოვივლი ჭალებს, სხლიმიინებს,
„ჭაჭოს კალოს“ და „ღაღოს წყაროს“, „ვერხვებს“,
„ჭენჭებარს“...

ხელეებს შევახებ გაღვანების კირქვეს მგზნებარედ,
ათასწლეულთა ნაქარბუქარს, ნანვიმ-ნამეხარს...
მომენატრება ჩვენი კინო, ჭურღმულის დარი,
მომენატრება „ნიკოლოზი“, „ლეკი კალია“,
მომენატრება ყველაფერი, რაჟ ჩემი არი,
ჩემს ლამაზ სოფელს შევავდრებ ნმინდა მარიაშს!
მიყვარს აისი ჩემი სოფლის, სხივ-ანთებული,
მიყვარს დაისი ჩემი სოფლის, ზინდად ქრეული!

* * *

სვეტო სინათლისაო,
ჭვარო რხოველისაო,
სძლიე უკეთურებას,
მსახვრალთ ხელით ქმნილსაო...
სამყაროს საოჯრებავ,
ენავ, ღვთისმშობლისაო!
ზეყიერთა შექმნილო,
ანბანო, ღვთის ხნისაო!
ზგერავ მარადიულო,
ქართველთ ზორკილთ ხსნისაო!
იხმაურე, ივერო!
იგუგუნე, რიონო!
იღრიაღე, ენგურო
ამაყო და ძლიერო!..
ქართველის დედის სამშობლოვ,
მინავ, ღვთისმშობლისაო!..

